

Egyházzenei közlemények

In memoriam Tonk Sándor (1947–2003) szentelve jelent meg a Református Szemle —az Erdélyi Református Egyházkerület, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület és az Evangélikus-Lutheránus Egyház hivatalos lapja— XCVI. évfolyamának legutóbbi száma (2003. november-december).

Az egyetemjárás történetével kapcsolatos könyveiről ismert kolozsvári egyháztörténész, a Teleki Téka munkatársa (1969–1992) és egyházkerületi főgondnok tiszteletére megjelentetett kiadványt pályatársai és tanítványai írták. Több közlemény közvetlenül érinti az egyházi zenét és a liturgia tudományágát.

562–617: [Ifjú] Fekete Károly: *A református liturgikák története a 19–20. században.*

Tóth Ferenc (1798–1844), Zsarnay Lajos (1802–1866), Tóth Mihály (1807–1879), Mitrovics Gyula (1841–1903), Csiky Lajos (1852–1925), Novák Lajos (1855–1917), Ravasz László (1882–1975), Csikesz Sándor (1886–1940), Gönczy Lajos (1889–1986), Makkai Sándor (1890–1951), Benedek Sándor (1904–1983), Czeglédy Sándor (1909–1998), Boros Géza (*1931), Pásztor János (*1925) és Kozma Zsolt (*1935) munkásságát és munkáit tekinti át.

718–743: Kolumbán Vilmos József: *Szathmárnémethi Mihály prédikációinak jellemzői a Négy evangélisták szerint való Dominica című prédikációskötet alapján.*

A perikópák protestáns használata miatt az egyik igen hatásos és érdekes kötet (1675) legelső részletesebb elemzése. Az eddigi szakirodalom legfeljebb néhány mondatos említésekre korlátozódott.

854–856: Kurta József: *A felsőbányai lamentatio-töredék.*

A Keserűi Dajka és Geleji Katona protestáns szerkönyve példányainak bejegyzéseit és sorsát kutató kolozsvári könyvtáros egy eddig ismeretlen kéziratot graduál töredékét találta meg a Felsőbányán használt Öreg graduálba ragasztva.

857–865: Ősz Sándor Előd: *Éneklő pulpitusok a Hunyad-Zarándi Református Egyházmegyében.*

Dávid István és László adatgyűjtését és közléseit többen folytatják. Általuk megrajzolódik a protestáns énekes liturgia és a kántor liturgus szerepe a templom közepén. Korábban ilyenről szó sem esett, mert az óprotestáns hagyatékot a XVIII. század vége óta a gyülekezetek és a szakemberek teljesen elfeledték. Az éneklőszék formája igen hasonlít a középkori könyvekben láthatóhoz.

Fekete Csaba